

HÁT LÊN MỪNG CHÚA MỘT BÀI CA MỚI!

... **Cha Étienne Michelin** là trưởng nam của ông *François Michelin* giám đốc hãng kỹ nghệ quốc tế nổi tiếng. Từng theo đuổi các môn khoa học, Cha giữ nguyên tâm tình kính trọng sâu xa đối với thế giới lao công.

Với khát vọng tìm kiếm một lối sống kết hợp mật thiết với THIÊN CHÚA, nơi mà cầu nguyện và hoạt động có chỗ đứng hòa điệu, Cha gia nhập *tu hội Đức Bà Sự Sống*. Đây là tu hội đời đề nghị các thành viên dâng hiến trọn vẹn cho THIÊN CHÚA tuy vẫn giữ nguyên lối sống thường nhật giữa lòng thế giới và mỗi ngày dành ra 2 tiếng đồng hồ cho việc suy gẫm.

Thụ phong linh mục năm 1987 Cha Étienne Michelin đặc biệt học hỏi về Công Đồng Chung Vatican II (1962-1965). Hiện tại Cha dạy môn thần học căn bản nơi Học Viện Đức Bà Sự Sống tại Venasque gần Avignon ở miền Nam nước Pháp đồng thời đảm trách nhiều chức vụ khác nhau về huấn luyện. Xin nhường lời cho Cha nói về mối hòa điệu chặt chẽ giữa Đức Tin và Cầu Nguyện.

Vào năm lên 10 tuổi, một cách thức hết sức ngỡ-ngàng nhưng dai-dẳng tôi cứ tự đặt câu hỏi: *"Tại sao người ta TIN?"*

Tôi hoàn toàn không có ước muốn trở thành linh mục trong thời niên thiếu. Càng lớn tôi càng muốn có một đời sống hữu ích, không phải nơi nhà xứ nhưng giữa lòng xã hội, trong thế giới lao công. Tôi muốn là Kitô hữu dẫn thân trong lãnh vực nghề nghiệp nơi mà con người tự xây dựng hoặc đôi khi tự hủy diệt.

Năm 14 tuổi tôi bị cuốn hút trong cái giao động hỗn độn của biển cố 1968. Linh Mục Tuyên Úy của trường trung học quyết định ngưng dạy môn giáo lý bởi vì chúng tôi cứ bỏ học liên miên. Cha dành thời giờ để cầu nguyện trong nhà nguyện. Thái độ của Cha lôi cuốn sự chú ý và kích thích tính tò mò của tôi rất nhiều. Tôi quan sát Cha và bỗng có ước nguyện, muốn cầu nguyện giống như Cha. Cha liền cho tôi mượn cuốn sách *"Tôi muốn thấy Chúa"* do Cha Marie-Eugène de l'Enfant Jésus (1894-1967) viết. Sau này tôi mới biết Cha Marie-Eugène là Linh Mục sáng lập tu hội Đức Bà Sự Sống. Tôi khám phá ra rằng bóng tối ngăn cách con người và người ta có thể liên lạc với "Ai Đó" mà người ta không trông thấy. Tất cả điều này gây tiếng vang sâu đậm nơi tôi.

Suốt thời niên thiếu tôi trải qua cuộc sống bình thường như bao bạn trẻ cùng tuổi, kể cả việc "ngắm nghe" các cô thiếu nữ! Thế nhưng nổi bật trong tôi khát vọng cầu nguyện. Mỗi buổi sáng tôi được thúc đẩy đi dự Thánh Lễ vào lúc 7 giờ nơi nhà thờ Clermont-Ferrand gần nhà tôi do một Linh Mục cao niên cử hành trong vòng 13 phút! Thật tuyệt vời. Lớp học chỉ bắt đầu lúc 8 giờ nên tôi có đến nửa giờ để tinh lặng và trầm lắng.

Tôi vẫn giữ nguyên trong tiềm thức sống động về việc tôi từ từ khám phá ra rằng THIÊN CHÚA đích thật là Đấng Hằng Sống. Trong đầu óc thơ trẻ bấy giờ tôi thầm nghĩ: *"Nếu quả thật Người là Đấng Hằng Sống, hẳn Người phải nghĩ đến tôi, và nếu Người nghĩ đến tôi thì tôi phải biết Người mong đợi gì nơi tôi"*. Thế là tôi thường xuyên đặt câu hỏi này với Chúa. Và câu trả lời đã đến thật.

Cha Tuyên Úy đề nghị nhóm trẻ chúng tôi làm một cuộc tĩnh tâm. Vào thời kỳ ấy, phần đông giới trẻ đến Taizé trong vùng Saône-et-Loire. Nhưng có một nhóm khác chuyển tai nhau kéo đến Venasque trong vùng Vaucluse nơi Cha Marie-Eugène đang trụ trì tại một đền thánh Đức Mẹ cổ kính. Cha thành lập một tu hội đời gồm giáo dân nam nữ và linh mục. Các thành viên dâng hiến trọn vẹn cho THIÊN CHÚA nhưng vẫn giữ nguyên lối sống giữa đời. Cha Tuyên Úy dẫn chúng tôi đến đây. Tôi thật sự cảm kích trước niềm vui và tình huynh đệ của Cộng Đoàn.

Các thành viên tu hội cầu nguyện mỗi ngày hai giờ và ba lần mỗi tuần cầu nguyện ban đêm. Tôi thử tìm cách bắt chước họ. Từ từ tôi tự hỏi: *"Phải chăng quả thật tôi sẽ sung sướng nếu tôi dành trọn thời"*

giờ và dâng hiến trọn con người tôi cho mối liên hệ huyền nhiệm này với THIÊN CHÚA?”

Đối với tôi, ơn gọi là một chọn lựa vui tươi chứ không phải chỉ có nghĩa là từ bỏ. Và để soi sáng cho quyết định của tôi, tôi liền đến giam mình trong vòng vài ngày - vào mùa hè năm 1975 - nơi một đan viện Biển Đức. Năm ấy tôi 22 tuổi và trong niềm hăng say nhiệt thành tôi nói: *“Tôi sẽ không rời nơi đây bao lâu tôi chưa nhận được ánh sáng!”* Và sau 4 hay 5 ngày tôi làm một quyết định. Tháng 9 cùng năm 1975 tôi gia nhập tu hội Đức Bà Sự Sống.

... “Hát lên mừng Chúa một bài ca mới, ngợi khen Người trong cộng đoàn những kẻ hiểu trung! Mừng Thánh Danh, nào dâng điệu vũ, nhịp trống họa đàn theo khúc hoan ca. Bởi vì Chúa mền chuộng dân Người, ban cho kẻ nghèo hèn được vẻ vang chiến thắng. Kẻ hiểu trung hãy vui mừng rạng rỡ, nào phủ phục mà cất tiếng reo hò, miệng vang lời tán dương THIÊN CHÚA” (*Thánh Vịnh 149,1+3-6*).

(“Prier”, l'aventure spirituelle, No 345, Octobre 2012, trang 14-17)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt